

21530 - Оё мусалмон метавонад бо кофир дӯсти самимӣ бошад?

савол

Ман оиди Ислом шубҳаҳое дорам. Оё шумо метавонед онҳоро ба ман тавзеҳ намоед? Оё барои мусалмон ҷоиз аст, ки бо ғайри мусалмон дӯсти самимӣ бошад?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Барои мусалмон ҷоиз нест, ки бо мушрик дӯст шавад ва ӯро дӯст бигирад, зеро Ислом ба тарк кардани кофирон ва безорӣ чустан аз онон даъват мекунад, чунки онҳо ғайри Аллоҳ таъолоро мепарастанд.

Аллоҳ таъоло мефармояд:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۚ قَدْ ءَيَّسُوا مِنَ ءَلْءِ ءَاخِرَةٍ كَمَا يَتَّبِعُ ءَلْءِ ءَكُفَّارٍ مِّنْ أَصْحَابِ ءَلْءِ قُبُورِ

سورة الممتحنة: ١٣

«Эй касоне, ки имон овардаед, бо қавме, ки Аллоҳ бар онҳо ҳашм гирифтааст, дӯстӣ макунед. Онҳо аз охират ноумеданд, ҳамчунон ки кофирон аз гӯрхуфтагон ноумеданд». (Сураи Мумтаҳана: 13).

Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) низ ба ин чиз роҳнамоӣ намудааст:

1. Аз Абусаиди Худрӣ (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) ривоят аст, ки ӯ аз расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) шунидааст, ки мефармуд: «**Ҷуз бо мӯъмин дӯстиву ҳамнишинӣ макун. Ғизоятро ҷуз парҳезгор нахӯрад**». Ривояти Тирмизӣ (2395) ва Абудовуд (4832). Абуисои Тирмизӣ гуфтааст: Ин ҳадиси ҳасан аст. Албонӣ ин ҳадисро дар "Саҳиҳу-т-тирмизӣ" (2519) ҳасан доништааст.

Абуисои Хаттобӣ гуфтааст: Балки аз муошират бо касе, ки парҳезгор нест, хушдор дода, аз омехта шудан бо ӯ ва хӯрок хӯрдан бо ӯ манъ намудааст, зеро хӯрокхӯрӣ бо шахс дар қалб

дӯстиву муҳаббатро эҷод мекунад.

Мегӯяд: Бо касе, ки аҳли тақову зуҳд нест, дӯстӣ макун. Ёро ҳамнишини худ қарор мадеҳ, ки бо ҳамроҳи ӯ бихӯриву бинӯшӣ. "Маъолиму-с-сунан" / Ҳошияи "Мухтасару сунани Абидовуд" (7/185, 186).

2. Аз Самура ривоят аст, ки паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: **«Бо мушрикони зиндагӣ макунед ва бо онҳо ҷамъ нашавед. Ҳар кас бо онҳо зиндагӣ бикунед ва ё бо онҳо ҷамъ бишавад, аз мо нест»**. Ривояти Байҳақӣ (9/142) ва Ҳоким (2/154). Ҳоким гуфтааст: Саҳеҳ бар шартӣ Бухорӣ аст. Ин ҳадисро Албонӣ дар "Ассилсилату-с-саҳиҳа" (2/229) бо шохидҳояш саҳеҳ доништааст.

Аммо ба хотири мусалмон шуданашон бо онҳо муомилаи некӯ кардан ҷоиз аст.

Аз Анас (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) ривоят аст, ки мегӯяд: Як писараки яҳудие ба паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) хизмат мекард. Ё бемор шуд. Паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба аёдати ӯ омад. Дар назди сараш нишаста гуфт: **«Мусулмон шав»**. Писарак ба падараш, ки бо ҳамроҳи ӯ буд, нигарист. Падараш ба ӯ гуфт: Абулқосим (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод)-ро итоат намо. Пас ӯ мусалмон шуд. Паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) берун баромада гуфт: **«Ситиш Аллоҳро, ки ёро аз дӯзах наҷот дод»**. Ривояти Бухорӣ: 1290.

Аллоҳ донотар аст.